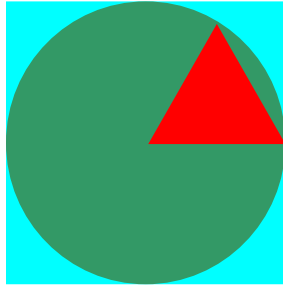

**Az 50 éves
Egressy Iskola
Jubileumi Emlékkönyve
1956 – 2006**

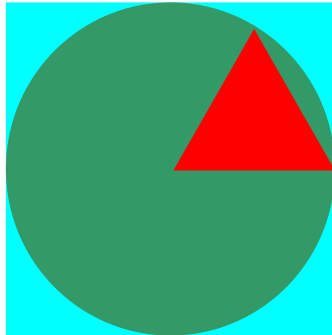

*Egressy Gábor
Kéttannyelvű
Műszaki
Szakközépiskola*

 Elektronika **G**épészet **I**nformatika

**Az 50 éves
Egressy Iskola
Jubileumi Emlékkönyve**

Egressy Gábor
Kéttannyelvű
Műszaki
Szakközépiskola

 Elektronika **G**épészet **I**nformatika

1149 Budapest, Egressy út 71.

Előszó

Kedves Olvasó!

Iskolánk, az **Egressy Gábor Kéttannyelvű Műszaki Szakközépiskola** 2006 szeptemberében ünnepli fennállásának 50. évfordulóját. Az iskola, ahol dolgozunk az 1900-as évek elején épült. Mindig az oktatást szolgálta, különböző területeken. Amikor ilyen évfordulóra készülünk, nehezen lehet az épületet és az iskolát különválasztani, mert az örök változás mindent mozgat. Tehát ez az 50. évforduló a középiskola fennállását jelenti, amely ebben az épületben kapott helyett.

Az alapító igazgató Gál István úgy fogalmazott egy évvel az alapítás után, hogy „iskolánk szilárdan megvetette lábát Zugló peremén”. Érdemes elgondolkozni azon, hogy ez alatt az 50 év alatt ennek a mondatnak a tartalma hogyan változott meg. Egy biztos, hogy az akkori állítás, miszerint Zugló peremén lenne iskolánk, ma már nem állja meg a helyét. Ha azt mondjuk, hogy Budapest központi helyén van, akkor úgy gondolom, nem állítunk valótlanságot.

Az elmúlt ötven év sok változást hozott iskolánk életében. Az öreg épület kibővült két épületszárnyal és egy ebédlővel. Az alapterület így több mint háromszorosára nőtt. A tanulói létszám ennek megfelelően az induláshoz képest megkétszereződött.

Ma, amikor a demográfiai hullám mélyponton van, nagyon nehéz biztosítani azt a tanulói létszámot, amellyel egy iskola biztosan működhetne. Az Egressynek – részben múltjának köszönhetően – ez nem jelentett gondot. Gál István, Sütő Gyuláné, Méhész Lajos, Kiss Ferenc igazgatók, az itt tanító tanárok, a végzett diákok kellően megalapozták iskolánk jó hírét, így kötődik a múlt a jelenhez.

A mi feladatunk – diákok, tanárok kötelessége – az, hogy a jelenből a jövőt úgy építsük, hogy az Egressy továbbra is jó hírű iskola legyen. Pedagógiai Programunkban kitüntetett figyelemmel foglalkozunk a neveléssel. Ahhoz, hogy fiataljainkban ki tudjuk alakítani azokat az emberi értékeket, amelyek nélkül társadalmunk nem tudna fejlődni, ahhoz a múltunkat is jól kell ismerni.

E könyv arra hivatott, hogy múltunkat jobban megismerjük jövőnk érdekében.

A kezdetekről

Az iskola épülete 1902-ben épült, **Alpár Ignác** terve alapján, az Országos Gyermekvédő Egyesület Otthonaként. Homlokzata e korszak középületeinek, iskoláinak stílusjegyeit idézi – téglarchitektúra, finom tagolással.

Az iskola „öreg” épületében 1906-tól 1948-ig leány polgári iskola, majd általános iskola működött.

A gimnázium – mármint Egressy Gábor Általános Gimnázium – 1959. szeptember 1-jén kezdte meg működését az épületben.

Alpár Ignác életútja (1855 - 1928)

A magyar építészet legtermékenyebb időszakának, az elmúlt századforduló késő historizmusának egyik kiemelkedő építésze. 1855. január 17-én született a Józsefvárosban, stájer eredetű iparoscsaládban.

Pályafutásának legnagyobb sikerét az 1890-es években érte el a millenniumi kiállítás Történelmi Épületcsoportjával, a később újra felépített városligeti Vajdahunyadvárral.

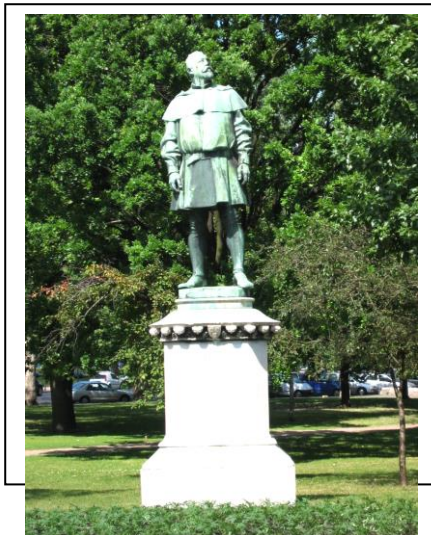
1900-1914 között legfontosabb művei a bankok voltak, melyek a budapesti városképben (Szabadság tér, Vörösmarty tér, József nádor tér, Roosevelt tér) máig meghatározó szerepet játszanak, mint a Nemzeti Bank és a TV-székház, az Értéktőzsde, a mai Pénzügyminisztérium és Belügyminisztérium. Épületei a Történelmi-Magyarország egész területén megtalálhatók – megyeházák, középiskolák, templomok, fürdők, bérházak, villák, kastélyok, katonai épületek, posta, színház és szálloda – mintegy másfélszáz alkotás.

Építészként máig példaadóan rendkívüli fontosságot tulajdonított a közreműködő vállalkozó iparosok, társművészeti alkotók, különösen a szobrászok és iparművészek szorosan együttműködő, összeszokott gárdájának. Évtizedeken át elnöke volt a Steindl cégnek, mely az építkezésekhez kapcsolódó művészek, szakemberek és vállalkozók találkozóhelye volt.

A sikeres építész hetvenedik születésnapján nagy ünnepség keretében helyezték el domborműves portréját a városligeti Vajdahunyadvár falán.

1928. április 27-én amerikai útjáról hazatérőben, Svájcban halt meg. A Vajdahunyadvárban ravatalozták fel, és innen kísérté a díszmenet a Kerepesi temetőbe.

1930-ban állították fel szobrát, amely középkori céhmesteri öltözetben ábrázolja, amint városligeti alkotását nézi. (Telcs Ede munkája).

2005-ben, a Tavasz Fesztivál keretében Alpár Ignác születésének 150. évfordulója tiszteletére „Az építészet kővé vált zene” címmel emlékkiállítást rendeztek a Vajdahunyadvárban.

I.
A gimnázium története

I.1. Az alapítás

A gimnáziumot Budapest Fővárosi Tanácsa VB X. Oktatási Osztálya 1956. április 20-án kelt következő határozatával alapította:

„A XIV. kerület rohamosan növekedő általános iskolai hálózatával a középiskolai – általános gimnázium – fejlesztés nincs arányban. Az elmúlt évben szervezett XIV. kerület, Abonyi út 9. sz. alatti gimnázium a szükségletet nem teljesen fedezte. Ez a helyzet arra kényszerítette a XIV. kerületi végző, nyolcadik osztályos tanulókat, hogy lakóhelyüktől távoli középiskolákba utazzanak be.

A fentiek alapján szükségessé vált új gimnázium szervezése. Az új fiúgimnáziumot – az 1956-57. tanévben, egyelőre, mint a XIV. ker. Cházár András utca 10. sz alatti általános gimnázium kihelyezett osztályai – a XIV., Egressy út 69. sz. alatti általános fiúiskola épületében szervezem meg.

A gimnázium két első évfolyamú osztállyal kezdi meg működését és az 1957-58. tanévtől kezdődően fejlődik önálló iskolává.”

Később, 1956 augusztusában a fenti rendelkezés úgy módosult, hogy a gimnázium egy évvel korábban, önálló iskolaként két első és egy második osztállyal nyílik meg az általános iskola épületében.

A Fővárosi Tanács VB X. Oktatási Osztálya 1956. augusztus 27-én **Gál Istvánt** bízta meg az igazgatói teendők ellátásával, az iskola szervezésével, illetve vezetésével.

Az iskola első tanárai:

Gerlai Andorné magyar – francia szakos,

Medvegyev Szergejné orosz szakos,

Székely Róbert kémia – biológia szakos,

Virág István matematika, ábrázoló geometria szakos tanár.

A gimnázium tehát önálló intézményként 1956. szeptember 1-jén kezdte meg működését 106 tanulóval.

Egy év múlva a gimnázium igazgatója a következőket fogalmazta meg:

„Iskolánk szilárdan megvetette lábát Zugló peremén. Jó talaja van itt ennek az iskolának, amelyben elmélyült oktató-nevelő munka folyt az elmúlt évben, egyre jobban egységesített nevelői eljárásokkal, egyre jobban összehangolt és mértéktartó követelményekkel. Minden remény megvan arra, hogy iskolánk a következő években a reá háruló új feladatokat maradéktalanul meg fogja oldani.”

I.2. A névadás története

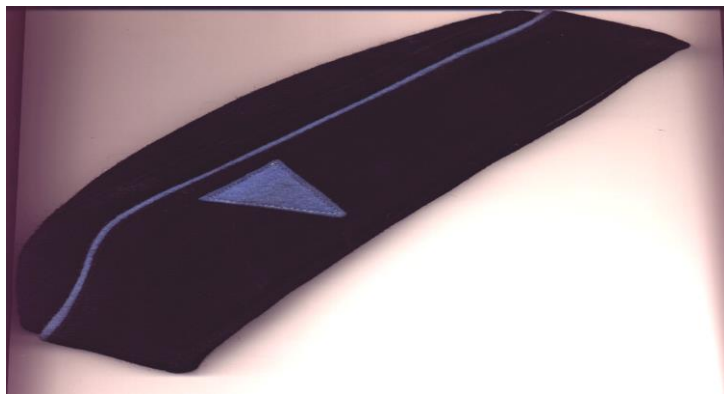
Pályázati felhívás

Iskolánk az 1958-59. tanévtől kezdődően valószínűleg az „Egressy Gábor Általános Fiúgimnázium nevet kapja, mivel a Színháztudományi és Filmtudományi Intézet által benyújtott, értékes történelmi adatok alapján ilyen irányú javaslatot terjesztettem a Fővárosi Tanács VB X. Oktatási Osztályához.”

Felhívom gimnáziumunk tanulóit, hogy 1958. szeptember 15-ig írásban vagy rajzban adják be elgondolásukat az iskolai egyensapkára és jelvényre vonatkozóan.

A sapka és jelvény tervezésében domborodjék ki a múlt hagyománya és nemzeti jellegzetessége mellett az újabb formai, esztétikai és egyszerűségben mutatkozó gazdaságosság és célszerűség is.

A legjobban sikerült rajzot, leírt elgondolást – esetleg módosításokkal – kivitelezzük, ill. az 1958-59. tanévtől iskolánkban bevezetjük. A Szülői Munkaközösség a legjobb pályamunkákat jutalmazza.

A győztes pályaművek: az iskola jelvénye és egyensapkája

A gimnázium *névadó ünnepélyét* – a Művelődési Minisztérium 68,915/1958.III.számú, 1958. szeptember 9-én kelt rendelete alapján – **1958. november 12-én** tartotta meg.

***Részlet a gimnázium igazgatójának
az iskola névadó ünnepélyét megnyitó beszédéből***

Iskolánk tanulóifjúságának egy múlt évi szakköri ülésén dr.Czenner Mihály, az Országos Színháztörténeti Múzeum igazgatója Egressy Gáborról tartott előadást, amelyen bemutatta a nagy színészt, de bemutatta Egressy Gáborban a jó hazafit, a szabadsághőst, ... 1848-1849-nek egyik kiváló szereplőjét, Petőfi Sándor igaz barátját.

Ekkor érlelődött meg bennünk az az elhatározás, hogy az Egressy úton megnyílt gimnáziumunk Egressy Gáborról neveztessek el, arról az Egressy Gáborról, akinek élete és egész munkássága összefonódott népünk történetének egy jelentős szakaszával.

Egressy Gábor

**Gyakran nem érti emberét a kor;
Nagyot teremt nagy lelke erejébül,
És ez bukása! Népét fölviszi
Olyan magasra, honnan az leszédül.
Még jó, ha költőt ér e balszerencse,
Az ész holt fénye egykor föllobog,
S feltámadását fogják ünnepelni
Világosabban látó századok.**

**Egészen más a színész végzete.
Lekötve csügg ő egy rövid bilincsen
Ez a jelen; csak erre számolhat,
Mert a jövőhöz semmi köze nincsen.
Ha a jelennek biztos fővenyébe
Le nem bocsátá híre horgonyát:
Elmegy nevével az idő hajója,
S menni fog az örökléten át.**

**Vakon mért tartja a sors korodat,
Hogy meg ne értsen? Nemzetem művésze!
Avagy - kivéve egy-kettőt talán -
Méltányolólág, lelkesedve néz-e?
Születtél volna boldogabb hazában,
hol érdemeknek kedvezőbb az ég;
Dicsőségednek fényes ragyogása
Egy félvilágra elsugárzanék.**

...

**S mindekkorig te el nem csüggedél,
A zsibbadásnak terhe nem lepett meg.
Hogy ily kevés, ily kétes bére van
Sok átvirrasztott, pusztá éjjelednek.
De nem, jutalmad nem fog elmaradni
Megtisztuland az érzet és az ész,
És eljövend a méltánylás idője,
Midőn mindnyájunknak kedvence lész.**

(Petőfi Sándor: Egressy Gáborhoz – részlet)

Egressy Gábor **1808 – 1866.**

Iskolánk névadójának a magyar színpadon és a magyar történelemben játszott szerepét évről évre újabb tanulógenerációk ismerik meg.

Ott láthatjuk a magyar színháztörténet egyik legnagyobb korszakának színpadán, ott áll a magyar színészképzés dobogóján, elméleti írásaival pedig a magyar színháztudomány bölcsőjénél. A színi-elméletben éppen olyan nagy, mint a színjátszásban volt, a benne izzó szenvedélyes megjelenítő akarat ma is példakép lehet színészeink számára.

Egressy Gábor a Borsod megyei Lászlófalván született 1808. november 3-án. Atyja, Egressy Pál református pap, kiváló hitszónok volt. Őt is papi pályára szánták.

Tanulóévei alatt épült fel és nyílt meg Miskolcon az első magyar színház. A kíváncsiság Egressyt is bevitte. A vallásosan nevelt, és papnak szánt fiúnak ez olyan gyümölcsöt jelentett, melyet csak messziről szabad néznie, de leszakítani nem szabad. Ezt a sóvárgást oldotta meg egy pap, aki felvilágosította elméjét, s így lett színész kétéves tógátus diák korában 1826 júniusában Kakas társulatánál. Rozsnyón lépett fel először Gombos "Szent a törvény, szent az esküvés" című darabjában. Az első két évet vándorlással töltötte. Pályáját színlapok írásával kezdte, amelyeket szintén ő hordott szét. Közreműködött a színpadépítésnél, írta a szerepeket, darabokat másolt. Működött mint színész, táncos, kardalnok és magánénekes, jelmezeit is maga készítette, át meg átalakította, mert ugyanabból kellett kitelnie a magyar dolmányoknak és a német lovaglőöltönynek.

Ezután különböző vándorszíntársulatoknál szerepelt, 1829-ben Kassára került, ahol az ország legjobb társulata van együtt: Déryné, Kántorné, Megyeri, Szentpétery, Lendvay és Lendvayné. Itt öt évig működött, majd Kolozsvárra ment, ahonnan a Budai Színtársulathoz szerződött. Itt játszott egészen 1837-ig, amikor is a megnyíló pesti Magyar Színház (később: Nemzeti Színház) tagja lett.

Sokat tanult Megyeri Károlytól, korának legnagyobb színészétől. Állandóan képezte magát, tanult, nyelveket beszélt, írt és fordított. Társai őt tekintették a kötelességteljesítés és tudás mintaképének. Szerepköre igen széles volt, mégis a klasszikus drámákban érte el művészete tetőfokát. Coriolán, Hamlet, Bánk bán hosszú évtizedig az ő alakításában került a közönség elé.

A Pesti Magyar Színház (Nemzeti Színház) megnyitásával (1837) új világ nyílt meg Egressy előtt. A vetélytársakkal szemben és az érvényesülésért folytatott harcban a lelkes fiatal Egressy fejlődött, megacélosodott. Tehetsége lankadatlan szorgalommal párosult. Sokszor az esti előadás után egész éjjel tanult.

Egressyt nem lehet utánozni. Halála után senki sem tudta úgy játszani Bánkot, mint ő. Nincs azóta olyan Bánk, aki mindent megmagyarázott volna. Mert mint shakespeare-i alakjait, Bánkot is sírjába vitte.

Egressy német és francia nyelven beszélt, olvasott, nem csoda, ha látni szerette volna a művelt nyugat színházi életét, és ezért 1836-ban Bécsbe, majd 1843/44 telén Párizsba utazott, hogy tanulmányozza az akkor legfejlettebb francia színházi kultúrát. Tanulmányútjáról érdekes cikkekben számolt be a Honderű és a Pesti Divatlap hasábjain.

Egressy színészi lángolását soha, semmiféle emberi szenvedély nem volt képes háttérbe szorítani, csak a haza érdeke. Ez volt az egyetlen, amelynek feláldozta művészetét, nyugalma és családját is, ha kellett.

Egressy mindig részt vett a fiatal értelmiség haladó mozgalmaiban és így került 1848. március 15-én is az események központjába. Jó barátságot tartott Petőfivel, és elsőnek szavalta el a Nemzeti dalt (vagy ahogy akkor mindenki emlegette: a Talpra magyart).

"Petőfi és atyám elmaradhatatlanok voltak egymástól. Rokonelvek és érzelmek fűzték őket a legszorosabban össze" – jegyezte fel Egressy Ákos: Visszaemlékezések Petőfi Sándor életéből (1909) című írásában.

Megismerkedésük a színház öltözőjében történt 1844. augusztus 7-én a Macbeth előadása után. Petőfi lelkesítő verse: "Lerészegítéd szomjas lelkemet Művészetednek édes italával", hangnemében hasonló ahhoz, amit Arany Jánoshoz írt Toldi üdvözlésére.

Egressy szónoki ereje, szenvedélyes hangja feltűnt Kossuthnak, s midőn a népfelkelés szervezésére Pest és Csongrád megyékbe indult, maga mellé vette Egressyt. Október 4-én érkeztek Szegedre, ahol a permetező esőben, a csípős szél ellenére lelkesen hallgatta őket a nép. Október 15-én Kossuth kormánybiztosnak nevezte ki. A fennmaradt iratok képet adnak Egressy munkájáról, küzdelméről az újoncok és nemzetőrök toborzásáért, élelmezéséért, felruházásáért, felfegyverzéséért, a hadifoglyok ellátásáért. Az iratok lelkes szervezőmunkáról és kemény döntésekről tanúskodnak.

Egressy fegyverrel is harcolt a szabadságharcban. Ákos fia szerint a Felvidéken vezetett egy csapatot Görgey téli hadjárata után mintegy két hónappal.

A szabadságharc bukása után – mint annyi más hazafi - Törökországba menekült. Testi és lelki szenvedéseit Törökországi Naplójában írta le. A beteg és lerongyolódott honvédek javára előadást szervezett, melyből afféle hangverseny lett. Egressy itt az "Örült" című verset szavalta.

1850-ben barátai kegyelmet eszközöltek ki számára (távollétében halálra ítélték), de színpadra csak 1854-ben léphetett, szerződést pedig csak 1855-ben kapott.

1850. szeptember 16-án érkezett haza. A következő irattal mentették fel:

„Igazolvány, mely szerint az ezen haditörvényszéknél felségsértés és a magyar forradalomban való részvételért szabadon járókelő, vizsgálat alatt levő, kötél általi halálra ítélt Egressy Gábor nevű színésznek, felkelőknél volt kormánybiztosnak haditörvényszékileg megállapított büntetése öfelségének, a császárnak f. év aug. 25-én kelt legmagasabb elhatározása folytán teljesen elengedtetett, mi is további igazolásul ezennel hivatalosan nyilvánítatik.

A cs.k. haditörvényszék részéről:

Pesten, 1851. Október 7-én.

Aláírás: Michalovsky ezredes, Nedelkovics törzshadbíró.”

***„Igen! Visszatérted a jövőre zálog:
S én, kétségbeesett, most remélek, várok
Boldogabb időket.”***

Arany János: Egressy Gábornak

Az 1864-ben megindított Színészi Képezdének (a Színművészeti Főiskola őse) ő lett az első drámai tanára. Megírta A színészet könyvét, amelyben tanításának teljes elméletét adta közzé. Írói működésének elismeréséül a Kisfaludy Társaság is tagjai sorába választotta.

Petőfi jóstehetsége előre látta a színészi sorsot és halált:

**"Eljönnek ők, és néznek hidegen,
És tőled csak nagyot kívánnak:
Nem értik azt ők, mily kis száma van
A sikerülés remek órájának.
A költő ír, csak hogyha kedve tartja,
A képíró, ha kedve tartja, fest. . .
És a színészt befogják igába
Habár halállal sújtja őt az est"**

1866. július 30-án Obernyik Károly Brankovics György című drámájának előadása közben a Nemzeti Színház színpadán agyvérzés érte, s még azon éjjelen meghalt.

1866. július 30-án legfárasztóbb szerepében, a Brankovics Györgyben lépett fel. A harmadik felvonásban fordulnak elő azon jelenetek, melyekben megvakított fiait egymás után az apa elé vezetik. Ezen jelenetek nemcsak a közönséget, hanem őt is különösen meghatották. Többször is mondta azelőtt:

- Ezekről félek; végre is ezekben halok meg.

Az egyik megvakított fiút tulajdon fia, Árpád játszotta, s utoljára szavai ezek voltak atyjához:

- Atyám, sohasem látom többé fejedelmi arcodat - és távozott a színpadról. Behozták másik fiát, s ez lőn Egressy utolsó jelenete a színpadon és az életben.

Később a szerep szerint, össze kellett volna esnie, de a halál nem várt a végszóra, s ő lerogyott, hogy soha többé ne keljen föl. Ál-fiának éles sikoltása hallott a színpadon, valódi fia berohant, s a lecsengetett függöny örökre eltakarta őt a közönség szeme elől.

A haldoklót azon ravatalra tették, melyen az utolsó jelenetben kellett volna vinni.

Néhány évvel korábban kelt végrendeletében így írt:

"Engedjétek, hogy előbb arról szóljak, amit legelőkelőbb kell végeznetek: a temetésről. Szellemem egykori anyagborítékának vessetek ágyat virágaimból. Sokat kínoztam szegényt az életben és gyakran elég hű tolmácsa volt akaratomnak, megérdemli, hogy a szeretet vánkosán pihenjen."

Temetése országos részvét mellett zajlott le, hiszen Egressy Gáborban a nemzet nemcsak a legkiválóbb drámai színészt, a kitűnő író és pedagógust, hanem egyúttal a nemzeti eszme bajnokát, Kossuth egykori bizalmas munkatársát, a szabadságharc hőst is gyászolta.

Emléke ma is úgy él a köztudatban, mint a legkiválóbb magyar drámai színész, a képzett és művelt ember, a jó hazafi és nagyszerű színész-oktató példaképe.

I.3. Hagományteremtés

Az avató ünnepélyt követő gyűlésen az iskola vezetői és tanárai elhatározták az **Egressy Gábor-nap** hagyományát:

„Minden évben november 3-án, az Egressy Gábor Általános Gimnázium tanári kara és ifjúsága ünnepélyes keretek között emlékezik meg névadójáról, születése napjának évfordulóján. Ezen a napon igazgatói szünet lesz, amikor a délelőtti folyamán ifjúságunk küldöttei megkoszorúzzák a Kerepesi temetőben Egressy Gábor sírját; valamint kiállítást rendezünk a tanulóink és iskolánk volt tanítványainak értékesebb, önálló alkotásaiból. Délután ünnepélyes keretek közt kerül sor az e napig lefolytatott versenyek eredményeinek kihirdetésére és a díjak kiosztására.

A napot Egressy- bállal fejezzük be.”

Ez a hagyomány – meg-megújuló köntösben – mind a mai napig él.

I.4. Újabb változások a gimnázium életében

Az 1958-59-es iskolai évet a gimnázium már nyolc osztállyal kezdte, ugyanis – a növekvő igények kielégítése érdekében – 3 első osztályt kellett indítani. A tanulói létszám 276-ra emelkedett, a tanároké pedig 16-ra. A tanításban egyre nagyobb gondot jelentett a helyszűke.

Az iskola rohamos fejlődése szükségessé tette a bővülés lehetőségének biztosítását. Ezért a Fővárosi Tanács az *Egressy út 71. szám alatt lévő általános leányiskola teljes épületét, átengedte a gimnáziumnak. 1959. szeptember 1-jén az Egressy Gábor Általános Gimnázium már az új épületben nyitotta meg kapuit.*

Intézetünk gimnáziumi korszakában a képzési célokat a gimnáziumok egységes érettségi követelményrendszere határozta meg. Az 1959. évtől a *politechnikai oktatás, munkára nevelés* is megjelent a képzési célok között. Kísérletképpen a III. B osztályos tanulók a Hang és Kinotechnika Gyárban gyakorlati oktatásban vettek részt.

A tanév végén volt az iskola történetében az első érettségi vizsga, 29 tanulóval:

IV. osztály (reál tagozat)

Osztályfőnök: Gecső Ervin

Árkai István, Balogh András, Bíró Kálmán, Bodzsár József, Borbás Antal, Csapó Lajos, Dániel Gyula, Dobos Attila, Erdélyi Sándor, Hentes Tibor, Hesp József, Horváth Attila, Kéri István, Kotráncz Sándor, Kovács Lajos, Kutasy Gyula, Maklári Csaba, Ökrös László, Papp Sándor, Pap Zoltán, Sajó Péter, Simon Gyula, Szabó Ferenc, Száraz József, Szemmelveisz Tibor, Takács László, Tari Ernő, Váradi Gyula, Wax László

Az oktatási rendszerről szóló 1961. évi III. Törvény tovább módosította a gimnáziumi oktatás szerkezetét. Ennek értelmében iskolánkban is megjelent az úgynevezett 5+1-es (azaz ötnapos elméleti oktatásra és egynapos elméleti és gyakorlati szakmai előképzésre épülő) gimnáziumi képzési rendszer. A tanulók a szakmai előképzés befejezéséül úgynevezett „szintvizsgát” tehettek. Ezután rövidített képzésben nyerhettek szakmunkás oklevelet.

Az 1959-1960. tanévet a gimnázium már öt első osztállyal kezdte, a kerület középiskolái között elsőként koedukációs oktatással. Gyakorlati oktatásban a 12 osztály közül 7 vett részt. A politechnikai képzés iskolai tanműhelyek hiányában üzemekben: az Alumíniumgyárban, a Sütőipari Vállalatnál, a Kalapgyárban, stb. folyt.

A következő tanévben az egyre szorítóbb helyhiány megoldása érdekében az iskola igazgatója, Gál István mozgósította a tantestületet, a tanulókat, és a szülőket, valamint a kerület dolgozóit négy új terem építéséhez szükséges anyag gyűjtésére és a munka elvégzésére.

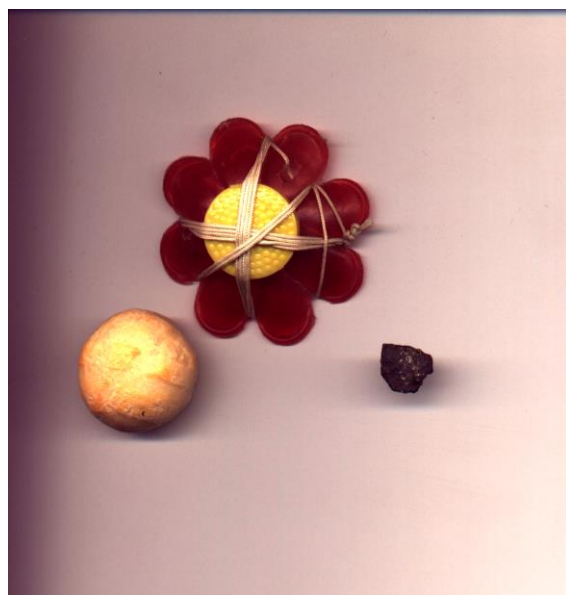
Az összefogás és a Fővárosi Tanács segítsége tette lehetővé, hogy az 1961. november 18-án tartott avató ünnepségen négy tantermet és a zsibongót az iskola hivatalosan is használatba vegye. Ezzel méltóképpen ünnepelte az iskola fennállásának ötödik évfordulóját.

1962-ben született határozat arról, hogy a gimnáziumot fokozatosan szakközépiskolává kell alakítani. 1963. december 2-án az iskola igazgatója, valamint a Telefongyár igazgatója szerződést kötöttek ipari szakközépiskola létesítéséről iskolánkban. A szerződés értelmében új műhelyépület építése is szükségessé vált, ami 1965 végére készült el.

A szakközépiskola első évfolyama az 1964-65. tanévben indult. A tanév első napjaiban búcsúzott az iskolától a nyugalomba vonuló Gál István, alapító igazgatónk. Utóda: Sütő Gyuláné igazgatóhelyettes lett.

A gimnáziumi évek emlékei

A tarisznya tartalma

„Bolond” ballagás

ILLETER
10 FORINT

Jegyzőkönyvi szám: 10 / 196. 5

SZAKMAI MINŐSÍTŐ VIZSGA BIZONYÍTVÁNY

Szandavári Csaba

aki Budapest 1977 évi május hó 27-n született, művelődési tanulmányait a 11. sz. Erdélyi György Gimnázium szülőhelyén, művelődési tanulmányait a 618. számú művelődési központ szülőhelyén, művelődési tanulmányait a 10. számú művelődési központ szülőhelyén eredménytelten minősítő vizsgát tett.

Ennek alapján a szakmunkaképesítést a 1965. (.....) Május M. M. számú utasításban foglaltak szerint szerzhetheti meg.

Kelt Budapest 196. 5 évi május hó 29-án.

Sütő Gyula igazgató *Tóth Károl* az óra tanárja

A. T. U. 520/Szak. r. sz. - Nyomdai: 11 224 - 21 288 - 213 148 Párizs ny. - Látványtervezés: Munkácsy 196. X. 1. G. Gy.

Anyakönyvi szám: 32 / 196. 5.

Gimnáziumi érettségi bizonyítvány

Szandavári Csaba

Budapest 1977 évi május hó 27-én született, művelődési tanulmányait a 11. sz. Erdélyi György Gimnázium szülőhelyén, művelődési tanulmányait a 618. számú művelődési központ szülőhelyén, művelődési tanulmányait a 10. számú művelődési központ szülőhelyén eredménytelten minősítő vizsgát tett.

Elvégezte az érettségi vizsgabizottság előtti érettségi vizsgát a következő eredményekkel:

Magyar nyelv és irodalom	<u>jó</u>
Történelem	<u>jó</u>
Matematika	<u>jó</u>
Fizika	<u>jó</u>
Állagismeret	<u>5</u>
Szabadon választott tantárgy	-

A szabályszerű követelményeknek jó megfelelt.

Ennek alapján a Magyar Népköztudásügyi rendszerről szóló 1961. évi III. törvény 13. § (3) bekezdése értelmében állásukra irányuló kérelmekkel a köztisztviselők jogaitól megfosztásukat elrendelő, valamint bármely feladatot ellátó intézményben felvételi vizsgára való jelentkezésre jogosult.

Ezről ezt a 11. sz. Erdélyi György Gimnázium szülőhelyén, művelődési tanulmányait a 618. számú művelődési központ szülőhelyén, művelődési tanulmányait a 10. számú művelődési központ szülőhelyén eredménytelten minősítő vizsgát tett.

Kelt Budapest 196. 5 évi május hó 22-én.

Sütő Gyula igazgató *Tóth Károl* elnök

A. T. U. 520. r. sz. - Nyomdai: 11 224 - 21 288 - 213 148 Párizs ny. - Látványtervezés: Munkácsy 196. X. 1. G. Gy. - Áraj. 14 118

EGRESSY GÁBOR GIMNÁZIUM

1961-1965

IV./A

Dr. **TAS KÁROLY** oszt. f. **SALZMANN CEZÁNE** **BROMMER GYULÁNE** **DEÁK JÓZSEFNE**

SÜTŐ GYULÁNE igazgató **MARGA ERNŐ** **KERÉKJÁRÓ JÁNOS** **TÓTH LÁSZLÓ**

ZAJTI FERENC igazgató **KÖCH SÁNDORNÉ** **TURKAY LÁSZLÓNÉ** **BURJÁN AMBRUSNÉ**

ERŐS PÉTER **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA**

ERŐS ZSÓFIA **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA**

ERŐS ZSÓFIA **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA** **ERŐS ZSÓFIA**

Az 1965-ben érettségizett IV. A osztály érettségi találkozásának emlékei

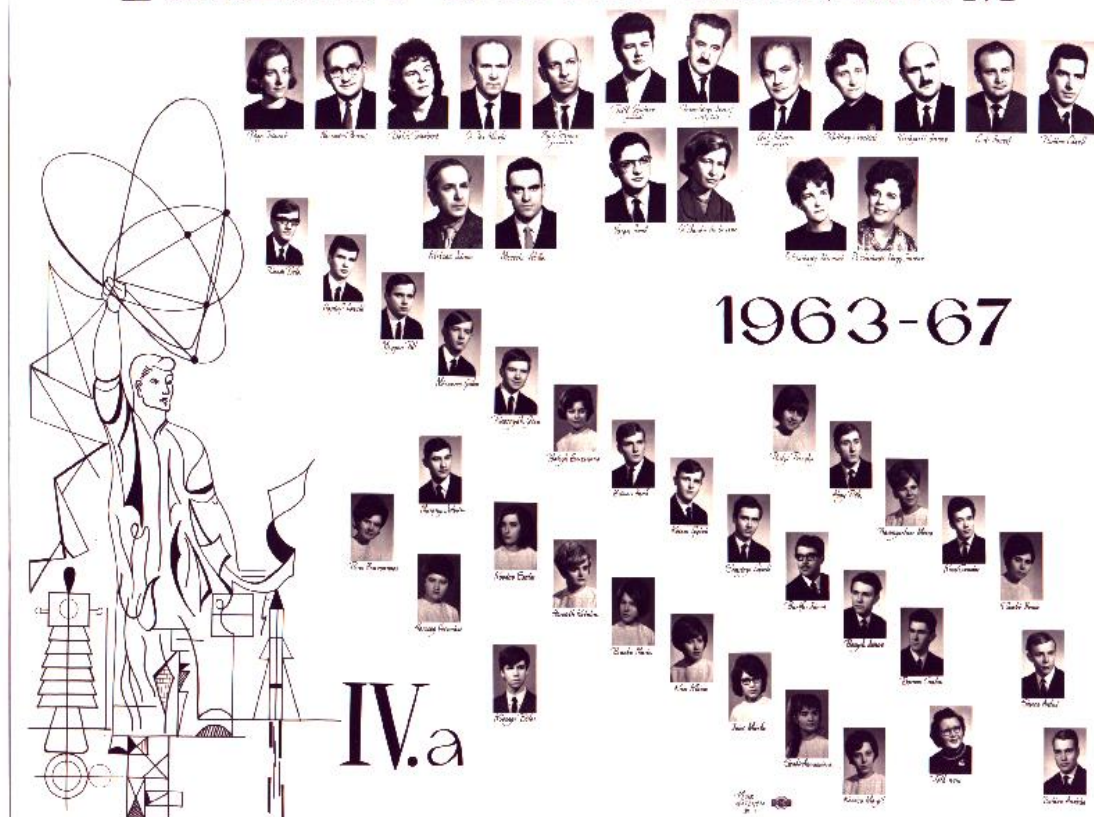

*Dr. Tas Károly
osztályfőnök*

*Az emlékeket rendelkezésünkre bocsátotta:
Szandavári Csaba
volt IV. A osztályos tanuló*

Az utolsó gimnáziumi osztályok egyike

EGRESSY GÁBOR GIMNÁZIUM

IV. A osztály

Osztályfőnök: Szomolányi József

Abai Béla, Balázs András, Balogh Zsuzsanna, Bártfalvi János, Baumgartner Mária, Benyik János, Borsos Csaba, Branku Mária, Füredi Béla, Hajdufi László, Herczeg Veronika, Horváth Katalin, Joós Márta, Kiss Klára, Kiss Sándor, Kocsi Győző, Kovács Eszter, Kovács Margit, Kőszegi Béla, Megyeri Pál, Mészáros Gábor, Murányi István, Perei Zsuzsanna, Pirtyi Piroska, Rusznyák Géza, Semjényi László, Szabó Annamária, Szabó Ilona, Szűcs Antal, Zámori Jenő

**„A szárny megnőtt
üresen áll a fészek.
Csak álom volt a szép diákvilág.
S mint a fecske az alkonyati szélben
Ma szárnyat bont egy sereg diák.”
(Ady Endre)**